

[Henry Christensen.]

var det så, man fortalte? Det skulle ske på de vilkår, at der blev givet erstatning, og formålet skulle være, at det blev lettere for befolkningen at erhverve jord og ejendom. Det var to af de principper, som retsforbundet altid førte frem; men når vi går den lovgivning, der her foreligger forslag om, igennem, vil man se, at den er slet ikke i overensstemmelse med alt, hvad man fik de gamle grundskyldstilhængere — ud fra en overbevisning — til at tro og mene om disse ting.

Lovforslaget er, som det er fremsat, af rent fiskal karakter. Staten vil nu også gå ind i almindelige ejendomshandler og have en skat i forbindelse hermed. Den højtærede finansminister udtrykte det på den måde, at det skulle være et led i regeringens bestræbelser for at inddrage en del af de kraftige grundværdistigninger, og udtalelsen var formuleret i overensstemmelse med grundskyldsbetragtningen, men i praksis vil det vise sig, at lovgivningen intet har med denne teori at gøre. Det er kønne teorier, men i praksis kommer det til at gå helt anderledes.

Vi forstår vel alle sammen meget vel den baggrund, der kan være for denne lovgivning: de store stigninger i grundpriserne, som har været konstateret i og omkring de større byer her i landet, måske i særlig grad i og omkring København. Som lovforslaget nu ligger på folketingets bord, vil det ikke have nogen virkning i henseende til at dæmpe de prisstigninger. Forslaget vil have de modsatte virkninger, det vil blive endnu dyrere for dem, der skal erhverve ejendom eller jord til opførelse af udlejningsejendomme. Det vil blive endnu dyrere for dem, når de skal i gang med deres projekter.

Det, der er det gale i denne udvikling, er, at man kunstigt har gjort udbuddet af jord for ringe, sådan som man også drøttede det under den forrige sags behandling i folketinget. Hvis der derfor skal gøres en indsats på disse områder, som skal kunne imødekomme et forsøg på at skabe mere balance, skabe rimeligere priser for køberne, skal man lade dette lovforslag ligge og søge at fremelske og skabe et så stort udbud af jord som overhovedet muligt. Det er den eneste afgørende måde at gå frem på her.

Går man så nærmere ind på lovforslaget,

som altså tilsigter at skulle give staten forøgede indtægter, forøgede skatter på ejendomshandler, hvad er det så for ejendomshandler, man her sigter efter? Det er netop ikke spekulationshandlerne, det er ikke, som den højtærede finansminister selv gjorde rede for, grundspekulanterne, der omfattes af lovforslaget, de egentlige grundspekulanter, for hvem salg er et led i deres næringsvirksomhed, eller dem, der har erhvervet jord i spekulationsøjemed. Disse kategorier er udtrykkelig undtaget fra denne lovgivning. De rammes nemlig af den almindelige indkomstbeskatning. Disse grupper skal overhovedet ikke omfattes af denne lov. Det er derimod alle andre mennesker, normale rolige ejendomshandler, som denne lovgivning nu skal rette sit søgelys imod.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen talte om, at denne lovgivning skulle tjene som bremse på den egentlige jordspekulation. Jeg gad dog vidst, hvordan den skulle kunne få den virkning, og de egentlige jordspekulanter skal altså endda i særlig grad holdes uden for lovgivningen. Det drejer sig her om en almindelig skattelovgivning, hvorved staten nu vil forøge sin skatteindkomst på jord, uden at man har gjort op, hvilket provenu man kunne tænke sig at få ind, uden at man har sagt noget som helst om, at der skal finde compensation sted i form af skattelettelser på andre områder. Det er forøgede statsindtægter, der her er tale om, og hvad er det for indkomster eller penge, man inddrager? Det er borgernes private opsparing, sælgeres og køberes private opsparing, man nu direkte vil overføre til statskassen. Sådanne forslag kan den højtærede finansminister altså fremsætte her i tinget, samtidig med at han kan rejse over på sparekassernes møde og sige: ja vel, vi skulle se at få en større privat opsparing, men kan det ikke lade sig gøre, må det offentlige tage sig af opsparingen. Finansministeren står nu med et lovforslag, hvorved man netop sigter på at føre borgernes opsparing direkte over i statskassen, sælgeres eller køberes eller begges opsparing over i statskassen.

Det er som sagt ikke de egentlige grundspekulanter, man sigter på ved denne lovgivning. Hvad er det da for kategorier, der kan rammes? Hvad er det for forskellige arter af salg, hvis de i øvrigt opfylder de